

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 2008

Αγαπητέ κ. Βαρνάβα,

Όπως είναι γνωστό, η Οδηγία 93/104/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2000/34/ΕΚ και κωδικοποιήθηκε σε ενιαίο κείμενο από την Οδηγία 2003/88/ΕΚ, έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό μας δίκαιο από το Π.Δ.88/1999 και το Π.Δ.76/2005.

Με την μεταφορά αυτή, οι σχετικοί κανόνες δικαίου έχουν αποκτήσει αυξημένη τυπική ισχύ και επικρατούν οποιασδήποτε αντίθετης διάταξης Νόμου, εφαρμοζόμενοι έναντι πάντων.

Πέραν της ως άνω μεταφοράς τους, οι παραπάνω Οδηγίες, έχουν μεταφερθεί αυτοδίκαια στο εσωτερικό μας δίκαιο και με την παρέλευση της σχετικής προθεσμίας ενσωμάτωσής τους και την συνακόλουθη γνωστοποίησή τους στους ενδιαφερόμενους.

Συνεπώς, από το έτος 1999 και εφεξής, οι ως άνω κανόνες δικαίου και ιδιαίτερα ο ανώτατος επιτρεπόμενος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών, τόσο για τους Ειδικευμένους (48ωρο) όσο και για τους Ειδικευόμενους Γιατρούς (56ωρο), τυγχάνουν απόλυτης εφαρμογής χωρίς την παραμικρή εξαίρεση.

Όμως, η Ελληνική Πολιτεία, ενεργώντας προσχηματικά, παρελκυστικά και καταχρηστικά, εξακολουθεί μέχρι σήμερα να παραβιάζει απροκάλυπτα το ως άνω ανώτατο επιτρεπόμενο όριο εβδομαδιαίας εργασίας των Γιατρών συμπεριλαμβανομένων των εφημεριών τους. Η τακτική αυτή έχει ως συνέπεια, οι εργαζόμενοι Γιατροί να εξαναγκάζονται ουσιαστικά να πραγματοποιούν εφημερίες καθ' υπέρβαση του ως άνω ανώτατου ορίου και να πραγματοποιούν επί της ουσίας παράνομη υπερωριακή απασχόληση, η οποία, ατυχώς, δεν αποζημιώνεται ως τέτοια, αλλά ως απλή εφημερία.

Κατά συνέπεια, ο κάθε Γιατρός, ο οποίος επραγματοποίησε εφημερίες καθ' υπέρβαση των ως άνω τιθέμενων ορίων εβδομαδιαίας εργασίας την τελευταία πενταετία, νομιμοποιείται με σχετική Αγωγή να αξιώσει την αντίστοιχη αποζημίωση και μάλιστα εντόκως, για **παράνομη υπερωριακή απασχόληση**.

Δρ. ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΜΙΧΑΗΛ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

Πέραν αυτού, με την ίδια Αγωγή νομιμοποιείται ο κάθε Γιατρός να ζητήσει σφραγιστικά και αποζημίωση για ηθική βλάβη, λόγω του εξαναγκασμού του στην ως άνω μορφή εργασίας (παράνομη υπερωριακή απασχόληση), με όλες τις συνέπειες που η πραγματοποίησή της έχει στην υγεία του, στη προσωπική και οικογενειακή του ειρήνη, στην επιστημονική του ανέλιξη και στην εν γένει προσβολή που έχει υποστεί στη προσωπικότητά του, ως Άνθρωπος και Επιστήμονας, υποχρεούμενος σε αναγκαστική εργασία κατά παράβαση του Συντάγματος.

Με συντηρητικούς υπολογισμούς, Γιατρός ο οποίος επραγματοποίησε κατά την τελευταία 5ετία και κατά μέσο όρο δέκα (10) εφημερίες το μήνα, δικαιούται να διεκδικήσει αποζημίωση για παράνομη υπερωριακή απασχόληση, που μπορεί να κυμανθεί από 40-45.000 Ευρώ.

Περαιτέρω, η αποζημίωση για ηθική βλάβη, μπορεί να κυμανθεί από 40-50.000 Ευρώ.

Με εκτίμηση

Δρ Μιχαήλ Δ. Μιχαήλ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω